

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Cojocaru Daniela în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Pîslari Alina xxxx, născută la xx xxxx xxxx, originară din xxxx, domiciliată în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.01.2017 - 14.05.2018;

Instanță de apel: 04.07.2018 - 27.11.2018;

Instanță de recurs: 11.03.2019 - 12.11.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 14 mai 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Pîslari Alina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.206 alin.(1) lit. a) Cod penal, la 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activitate în domeniul educației preșcolare și școlare și alte activități ce se referă la asemenea domenii pe termen de 1 an.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, de la începutul anului 2016 și până la 17 august 2016, adică până la efectuarea percheziției la domiciliu, Pîslari Alina, având intenția recrutării unui copil în scopul exploatarei sexuale, comerciale, în prostituție, a recrutat-o și adăpostit-o pe minora xxxx xxxx pentru practicarea acestei activități de către aceasta, a închiriat apartamentul nr.xx de pe bd. xxxx, mun. xxxx, a postat anunțuri pe situl www.999.md și se înțelegea cu clienții referitor la prețul care urmează a fi achitat pentru serviciile sexuale prestate de către minora Postoronca Olga. Ulterior clienții se deplasau pe adresa sus indicată și minora Postoronca Olga presta servicii sexuale contra plată.

Ulterior, tot Pîslari Alina, a închiriat apartamentul nr.xx de pe str. xxxx xxxx, xxxx, a postat anunțuri și se înțelegea cu clienții referitor la prețul care

urmează a fi achitat pentru serviciile sexuale prestate de către minora Postoronca Olga. Clienții se deplasau pe adresa sus indicată și minora Postoronca Olga presta servicii sexuale contra plată.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Pîslari Alina să-i fie aplica pedeapsa 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul educației preșcolare și școlare și alte activități ce se referă la asemenea domenii pe termen de 3 ani.

În motivarea cerințelor sale, a invocat că, la emiterea sentinței, instanța nu a ținut cont în de ajuns de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale stabilite de Codul penal, în special de gradul de pericol social al infracțiunii comise care se referă la categoria celor grave, legate de traficul de copii în scopul exploatarei sexuale, comerciale în prostituție, care în sine prezintă un pericol social sporit, de asemenea de către instanță nu au fost constatate careva circumstanțe care ar permite de a considera că pedeapsa aplicată inculpatei este suficientă, ca aceasta să se corecteze și să se reeduce.

Astfel, aplicând inculpatei Pîslari Alina o pedeapsă mai blândă, pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu va fost atins scopul principal, și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpată, precum și de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în această parte, prin care lui Pîslari Alina, recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.art.70 alin.(3), 79 alin.(1) Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități în domeniul educației pe termen de 3 ani.

În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa aplicată inculpatei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 70, 75, 79, 90 Cod penal, astfel termenul de pedeapsă cu închisoare stabilit inculpatei este incomensurabil cu caracterul și gradul infracțiunii săvârșite, adică este prea redus în raport cu mărimea sancțiunii acestei pedepse, prevăzute la norma penală specială, care este în limitele de la 10 la 12 ani.

La fel, prima instanță nu a motivat soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatei, astfel încât partea descriptivă nu cuprinde considerente temeinice și legale privind aplicarea art.90 Cod penal.

Astfel, soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, cu trimitere la dispozițiile art.art.7, 61, 70, 79, 75 Cod penal, precum și cele ale art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut că, inculpata nu are antecedente

penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau medicului psihiatru, infracțiunea comisă, în conformitate cu prevederile art.16 alin.(3) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă, a comis infracțiunea fiind minoră, iar minoratul, prin prisma prevederilor art.79 alin.(1) Cod penal, reprezintă o circumstanță excepțională a cauzei, documentul medical din care rezultă că la examenul ecografic este constatată sarcina mono fetală în evoluție, de nevoile speciale și variate ale inculpatei și de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei, precum și de prevederile art.37 din Ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (Regulile de la Beijing și Regulile de la Tokyo) și a ajuns la concluzia că, față de inculpată este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități în domeniul educației, care va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal.

La fel, instanța de apel a notat că, în speță nu s-au constatat circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, devreme ce consecințele infracțiunii sunt grave, iar circumstanțele menționate se iau în vedere la aplicarea pedepsei conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.79 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța a considerat imposibilă aplicarea prevederilor art.96 Cod penal, dat fiind că infracțiunea săvârșită de inculpată este gravă, iar gradul prejudiciabil al infracțiunii - traficul de copii este deosebit de periculos pentru societate.

În afară de temeiurile invocate, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei conform cerințelor art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a apreciat că nu există alte temeiuri de a interveni în sentință.

5. Avocatul Cojocaru Daniela în numele inculpatei, fără a invoca careva din temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la momentul comiterii faptei, legea permitea aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, pentru fapta prevăzută la art.206 alin.(1) Cod penal. Modificările alin.(4) art.90 Cod penal au fost adoptate prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare din 20.12.2017, adică după comiterea faptei.

Mai mult, Pîslari Alina a depus cerere cu înscris autentic de examinare a cauzei în procedura simplificată, în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, mizând pentru o pedeapsa mai blândă.

Instanța de apel a stabilit inculpatei pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege. În mod clar pedeapsa 3 ani închisoare aplicată lui Pîslari Alina poate fi considerată ca fiind inumană și degradantă pentru un copil și poate fi apreciată de acesta ca o răzbunare, pedeapsă de natură să nu mai corecteze conduita acestuia niciodată și să creeze obstacole serioase pentru viitoarea reintegrare a acesteia în societate, fiind la moment însărcinată.

Consideră că, nu au fost respectate nici recomandările prevăzute în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.39 din 22.11.2004 „Cu privire la practica judiciară în cauzele privind minorii”.

Pîslari Alina anterior nu a fost judecată, iar pedeapsa aplicată nu este una legală pentru un minor, la materialele cauzei în afară de recunoașterea vinei, drept circumstanță atenuantă este și faptul că Pîslari Alina este însărcinată.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.6, 7, 70 alin.(3), 76, 77, 79 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul acestuia critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, exprimându-și dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanța de apel.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acestea sunt neîntemeiate.

La acest capitol Colegiul relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate

stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatei pentru infracțiunea săvârșită, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 16 alin.(3), 61, 70, 79, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de faptul că, inculpata nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog sau medicului psihiatru, infracțiunea comisă se clasifică ca fiind gravă, a comis infracțiunea fiind minoră, documentul medical din care rezultă că la examenul ecografic este constatată sarcina mono fetală în evoluție, de nevoile speciale și variate ale inculpatei și de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei, precum și de prevederile art.37 din Ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (Regulile de la Beijing și Regulile de la Tokyo) și corect a ajuns la concluzia că, față de inculpată este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege - închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități în domeniul educației, care va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Colegiul penal lărgit reține că raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o prerogativă instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

La caz se reține că, instanța de apel corect a stabilit că, în speță nu s-au constatat circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, devreme ce consecințele infracțiunii sunt grave, iar circumstanțele menționate se iau în vedere la aplicarea pedepsei conform art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.79 alin.(1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurentului că, Pîslari Alina anterior nu a fost judecată, iar pedeapsa aplicată nu este una legala pentru un minor, la materialele cauzei în afară de recunoașterea vinei, drept circumstanță atenuantă este și faptul că Pîslari Alina este însărcinată, deoarece aceste circumstanțe au reținute de către instanța de apel la stabilirea pedepsei.

Tot în acest context, se menționează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că pedeapsa stabilită inculpatei de instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.art.7, 61, 70, 75, 79 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, iar stabilirea unei astfel de pedepse va atinge scopul de corijare și reeducare a inculpatei.

În consecință, Colegiul penal lărgit opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecății, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatei fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Cojocaru Daniela în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Pîslari Alina xxxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 27 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico